

ΙΟ

...επείνασα γαρ και

εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα και εποτίσατέ με, ξένος ήμην και συνηγάγετέ με, γυμνός και περιεβάλετέ με, ησθένησα και επεσκέψασθέ με, εν φυλακή ήμην και ήλθετε προς με... (Ευαγγελιστής Ματθαίος κε΄ 31-46).

-Το περασμένο καλοκαίρι περίμενα το τραίνο στον σταθμό ενός μικρού χωριού. Εκεί που καθόμουνα, βλέπω μια γερόντισσα χωρική που ήταν κοντά στις σιδηροδρομικές γραμμές. Την πλησιάζω. Το πρόσωπό της - αν και γερασμένο -έλαμπε με μια μυστική λάμψη, όπως συμβαίνει στους πνευματικούς ανθρώπους. Και την ρωτάω:

**-Ποιόν περιμένεις, αδελφή;
-Ε, ε, όποιον μου στείλει ο Χριστός.**

Στην συνέχεια του διαλόγου που είχαμε, κατάλαβα ότι συνέβαινε το εξής:

Κάθε μέρα η γριούλα αυτή ερχόταν στον σταθμό, για να δει, αν υπάρχει κάποιος φτωχός ταξιδιώτης, που θα είχε ανάγκη στέγης και τροφής. Και, όταν έβρισκε κάποιον, τον δεχόταν με χαρά. Και τον φιλοξενούσε στο σπίτι της, σαν να τον είχε

στείλει ο Χριστός. (Το σπίτι της απείχε από τον σταθμό ένα χιλιόμετρο μακριά).
Ακόμη κατάλαβα ότι καθημερινά διάβαζε την Αγία Γραφή και πήγαινε στις ακολουθίες της Εκκλησίας. Επίσης νήστευε και αγωνιζόταν να εφαρμόζει όλες τις εντολές του Θεού.

Δεν ήταν λοιπόν αυτή μία μικρή αγία;

Στο τέλος της συζητήσεως πήγα να την επαινέσω για την προθυμία της, να ασκεί σε τέτοιο βαθμό την ευαγγελική αρετή της φιλοξενίας. Δεν με άφησε όμως να τελειώσω. Και μου είπε τα εξής λόγια:

- Μήπως και εμείς, πάτερ μου, δεν είμαστε δικοί του φιλοξενούμενοι σ' αυτόν τον κόσμο, κάθε ημέρα και σε όλη μας την ζωή;
Και έλαμψε περισσότερο το πρόσωπό της.

Ω ελεήμονες και χρυσές ψυχές του λαού μας! Πολλές φορές ντρέπομαι όταν με αποκαλείτε διδάσκαλο του Θεού. Αντίθετα δεν θα ντρεπόμουν ποτέ, αν με αποκαλούσατε μαθητή του λαού μας!

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

**Από το βιβλίο: «ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ» του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Επισκόπου Αχρίδος
(Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως).**

Πηγή: ekklisiaonline.gr